

Dosarul nr.3ra-936/16

Instanța de fond: Judecătoria Ungheni – V. Stratulat

Instanța de apel: CA Bălți – S. Procopciuc, E. Grumeza, R. Burdeniuc

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:
Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul orășenesc Ungheni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Setraco” împotriva Consiliului orășenesc Ungheni privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

Agentul economic „Setraco” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Consiliului orășenesc Ungheni privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că Consiliul orășenesc Ungheni a adoptat decizia nr. 11/1 din 08 decembrie 2014 „cu privire la aprobarea bugetului orașului Ungheni pentru anul 2015, în a doua lectură”, prin care conform anexei nr. 2, pct.7 a fost stabilită taxa de piață pentru SRL „Setraco” în calitate de administrator al pieței comerciale situate în or. Ungheni, str. Națională nr. 32 în mărime de 48 de lei anual pentru un metru pătrat, iar pentru agentul economic UCOOP Ungheni, care administrează o piață cu o suprafață mai mare în mărime de 15 lei anual pentru un metru pătrat.

În opinia reclamantului deciziile au fost adoptate cu încălcarea normelor legale și necesită a fi anulată, or potrivit legislației fiscale cota concretă a taxelor locale se stabilește de către autoritatea administrației publice locale în funcție de caracteristicile obiectului impunerii. Taxa de piață ca obiect al impunerii se calculează în funcție de tipul pieței, locul amplasării și regimul de activitate. Autoritatea publică locală la stabilirea taxei de piață urma să ia în considerație caracteristicile terenului pe care este amplasată piața și că acesta reprezintă proprietate privată a SRL „Setraco”. În coraport cu agentul economic UCOOP Ungheni, care are o suprafață a pieței mai mare, pârâțul i-a stabilit o taxă locală de

15 lei anual pentru 1 m.p., admitând o tratare discriminatorie între agenții economici, care practică același gen de activitate. Mai mult ca atât, la 02 decembrie 2014 reclamantul a depus o cerere către Consiliul orășenesc Ungheni, prin care a solicitat stabilirea pentru SRL „Setraco” a taxei de piață pentru 1 m.p. anual egală cu taxa stabilită pentru 1 m.p. anual agentului economic UCOOP Ungheni, însă careva răspuns la cerere nu a primit, dar conform anexei nr. 2, pct.7 a deciziei nr. 11/1 din 08 decembrie 2014 s-a stabilit taxa de piață pentru SRL „Setraco” de 48 lei anual pentru 1 m.p., iar pieței „Coopcomerț a UCOOP” de 15 lei pentru 1 m.p..

Astfel, SRL „Setraco” a solicitat anularea pct.7 din anexa nr.2 a deciziei Consiliului orășenesc Ungheni nr. 11/1 din 08 decembrie 2014 în partea stabilirii taxei de piață pentru reclamant în mărime de 48 lei anual pentru 1 m.p.

Prin decizia Consiliului orășenesc Ungheni nr. 7/9 din 20 august 2015 „Cu privire la modificarea unor decizii ale Consiliului orășenesc Ungheni” s-a modificat pct.7, anexa nr.2 al deciziei Consiliului orășenesc Ungheni nr. 11/1 din 08 decembrie 2014 ”Cotele impozitelor și taxelor locale pe teritoriul or. Ungheni pentru anul 2015”, colonița 3 „Baza impozabilă a obiectului impunerii”, sintagma „a) SRL „Pitulicea”, b) SRL „Setraco”, c) piața „Coopcomerț a UCOOP” s-a înlocuit cu sintagma „Piețe mixte cu suprafața” : a) până la 10 000 metri pătrați, b) peste 10 000 metri pătrați și în colonița 4 „Cota”, sintagma „a) 48 lei anual pentru un metru pătrat, b) 48 lei anual pentru un metru pătrat, c) 15 lei anual pentru un metru pătrat s-a înlocuit cu sintagma: a) 45 lei anual metru pătrat, b) 20 lei anual metru pătrat.

La 08 decembrie 2015 reclamantul a depus o cerere de modificare a pretențiilor, solicitând anularea pct.2 al deciziei nr. 7/9 din 20 august 2015 de modificare a deciziei Consiliului orășenesc Ungheni nr. 11/1 din 08 decembrie 2014, prin care s-a stabilit o taxă de 45 lei/metru pătrat pentru piețele cu o suprafață de până la 10 000 metri pătrați. (f.d.114)

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 23 decembrie 2015 cererea reclamantului a fost admisă. S-a anulat pct.7, lit. a), colonița 4 din anexa nr.2 a deciziei Consiliului orășenesc Ungheni nr. 11/1 din 08 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea bugetului orașului Ungheni pentru anul 2015, în a doua lectură”, modificat prin decizia Consiliului orășenesc Ungheni nr. 7/9 din 20 august 2015. (f.d.135)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 21 ianuarie 2016 Consiliul orășenesc Ungheni a contestat-o cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea actului de dispoziție al instanței de judecată cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă integral. (f.d.147)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către Consiliul orășenesc Ungheni și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Ungheni din 23 decembrie 2015. (f.d.167, 168-171)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că autoritatea publică locală dispune de competența stabilirii taxelor locale. Conform art.297, alin.(6), lit. b) Cod fiscal în cazul taxei de piață cotele impunerii se vor stabili în funcție de tipul pieței, locul amplasării, regimul de activitate. Consiliul local Ungheni în cadrul examinării litigiului a recunoscut că prin decizia din 08 decembrie 2014 a stabilit taxa de piață

nominal și prin decizia Consiliului orașenesc Ungheni nr. 7/9 din 20 august 2015 a stabilit o nouă taxă de piață, reieșind din suprafața pieței administrată de către agentul economic, însă nu a indicat care sunt criteriile de apreciere a taxei de piață și care este calculul acesteia în conformitate cu art. 296, alin.(6), lit. b) Cod fiscal. Instanța de apel a conchis că administrația publică locală a admis o discriminare între agenții economici, or pentru piața ce depășește suprafața de 10 000 metri pătrați s-a stabilit taxa locală de 20 lei anual pentru 1 m.p., iar pentru piețele cu suprafețe mai mică de 10 000 metri pătrați s-a stabilit taxa de 45 lei pentru un metru pătrat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 27 aprilie 2016 Consiliul orașenesc Ungheni a contestat-o cu recurs, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată a reclamantului să fie respinsă ca neîntemeiată. (f.d.177-180)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele de judecată au emis soluții abuzive, arbitrare, care încalcă dreptul autorității publice locale de a stabili de sine stătător taxele locale.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 01 martie 2016 și a fost recepționată de către recurentă la 18 aprilie 2016 (f.d.167, 173).

Recurentul a depus recurs la 27 aprilie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Consiliul orașenesc Ungheni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de către Consiliul orașenesc Ungheni împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Consiliul orașenesc Ungheni împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Setraco” împotriva Consiliului orașenesc Ungheni privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas